

ל מ ח ר ת

. . . ויצאנו מהחושך אל האור והלילה נעשה ליום
בלילה ראינו ביחד - ורק - את האור היחיד המוביל.
הלכנו אחר האור, שהאיר חזק כפליים בחשכת הליל.
דרכנו בבטחה, צעדנו קדימה ללא הסוס לקראת יעודנו
והנה בא היום וסביבתנו יפה
ולא אכזבנו בהגשמה
ולבנו מלא שמחה.

אך מהגנבים ללב גם ספק ושאלה:
אור פגס לא יועיל באור השמש, ובהקיץ היום אין חולמים;
רבים סמני הדרך אשר לכוונת שונים מובילים.
אנו עוסקים בעשיה, שקועים ביצירה;
אין זמן למחשבה, לבדיקה, להכשרה,
ואפילו בזמן העשיה הנעשה כבר מהישן.
הכל מתחיל מחדש בטרם הושלמה המלאכה -
אך חזק הרצון ללכת ביחד להמשך היצירה
המופלאה המשותפת, שאפילו התחלחה טרם הושלמה.
גדולה החבורה, דור ודור, רבדים רבדים;
טעם ונטיעה, בטוי ומחשבה התחלפנו ושונים.
אחד משהה, השני דוחף, שיחות ווכוחים ולפעמים כאב
אך ברחשי לבנו נמצא החשובה והאמונה:
בהפכנו הדף לכהיבח דף חדש במגילה
נרשום בראש התור:
ביחד ובמשותף, בתן וקח, בעמל ללא לאוה ואהבת הזולה
יבואו לציון ברנה ושמחה - ושוב נחלם חלום משותף.